

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۲/۲۸

پوهاند محمد بشير دوديال

د افغانستان د میناتورۍ او بڼکلی خط سبک

دوهمه برخه

تیره برخه کې یو څه عمومي معلومات وړاندې شول، له دې امله چې یوه ضمنی اوږده خاطرې هم ورسره مل وه، هیله ده دلوستونکو د ستومانی لامل نه وی شوی. له هغې مقدماتي څخه موخه دا وه چې افغانستان کې دغې بڼکارندې له پخوا ډیر تحول کړی، اوس د یوه ځانگړی افغانی سبک په توگه نړۍ کې پیژندل شوی، که چیرې دا سبک او دغه آثار ډبل چا په نوم پیژندل او ثبت کیرې، نه هغوی ته مناسبه ده او نه زموږ لپاره. دې برخه کې پته خوله کیناستل په کارندی، بلکې دا باید دهغې دواقعی جوهر او طبیعت سره معرفی کړو. په دې برخه کې جناب حامد نوید صاحب یو بیساری فرهنگي خدمت ته ملا تړلې ده، زموږ معنوی شتمنی یې نه یواځې ښه را وپیژنده، بلکې د خوندي کولو تلاش یې هم د قدر او ستاینې وړ دی.

نصیح عمربېگم

میناتورۍ، په تیره بیا د افغانستان د هرات د سبک میناتورۍ؛ هغه بڼکلی انځورونه دی چې په کوچنیو ابعادو کې د ښاخونو، گلانو، غوټیو، پانو، موازی کرښو، خیالی هندسی شکلونو سره رسامی کیرې. زیاتره دغه پانې، نقشونه او کرښې یو بل سره په مهارت سره نښلول کیرې. نن ورځ افغانانو دهنري آثارو ته نه یواځې پر کاغذ، لرگي، لوښو او کلالی کې، بلکې په ښینه، سمنو او چونه یی جوړښتونو کې هم انکشاف ورکړی دی. افغان میناتورۍ یو پیژندل شوی سبک دی.

د میناتور کلمه فرانسوی لغت دی چې د کوچنی ښودنی یا وړوکی کولو په معنا ده او په اصطلاح کې ډیرو ظریفو او ښکلو انځورونو ته ویل کیرې. د میناتور د کلمې استعمالول د ختیځ پیژندونکو، هنر خوښوونکو او هنر پیژندونکو لخوا دود شوی دی. دغه هنر په افغانستان کې له عرفان سره نږدې اړیکې پیدا کړی او زیاتره سپیڅلی ځایونه، کتابونه او زیارتونه ورباندې بڼکلی کرل شوی دی. (mini=miniatuure) په ټولو اروپایي ژبو کې کوچنی رنگه انځورگري، دکتابونو کوچنی خطاطی او په ټوله کې کوچنی یا ظریف او حساس شی ته اشاره لری. لکه چې دغه

د پانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

هنر هم ډير باريك او ظريف هنر دى، نو كوچنيو ښكلو تذهيبكاريو ته همدغه نومونه استعمالېږي. په اولسمه او اتلسمه پيړۍ كې د ميناتورۍ انځور گړى د ميناكاري په بڼه دود شول. په ميناتور بڼه د انځور كښل له منځنيو پيړيو راپدېخوا له تذهيب كاري سره گډ شول او د شپاړسمې پيړۍ له پيل څخه د نولسمې پيړۍ تر پاي پوري رواج وه. انځور توپل او نقاشي كول يو ډير باريك او ښكلي كار دى چې يواځې يوه څيره په اوبلن رنگ په ډيره كوچنې بڼه رسمېږي. يو وخت دغه اصطلاح فرانسوي ډيرو كوچنيو او ظريفو توپو ته هم استعمالېده، دغه توپي به له ورېښمو څخه او بدل كيدى چې د بوټو او گلانو انځورونه به يې لرل. له همدې امله فرانسويان تر اوسه له افغانۍ ميناتور، خط، تذهيبكارۍ او منبتكارۍ سره اشنايي لري او څو ځله يې د نندارتونو د جوړلو اقدام كړى. فرانسويان تر ټولو زيات د هرات د ميناتورۍ سبك سره اشنا دي.

لكه چې مخكنى برخه كې وويل شول، دغه ډول د پانو، گلانو، كرښو او غوټيو انځورول د خطي آثارو، قرآن شريف، شعري ديوان او نورو كتابونو لپاره د تذهيب اصلي ماخذ و. په اولسمه پيړۍ كې د ميناتورۍ په واسطه د څيرو انځورول د اوسني وخت په روغني رنگ په واسطه رواج شو. په افغانستان كې وروسته تر بهزاد څخه دهغه د سبك پيروانو ته دنقاش اصطلاح كارول كېده. دغه هنر له عرفان سره د نږدې اړيكو له امله د دې لامل شوه چې گوهرشاد بيگم په هرات كې د دې لپاره ځانگړى مدرسه جوړه كړې. د دغې مدرسې يو شمير آثار اوس هم هرات كې شته. د دغې مدرسې د كار طرز دافغانستان نورو برخو او آن ترمزار شريف او پېښور پوري خپور شو. وروسته بيا دغې مدرسې د غلام محمد ميمنگي په نوم نور هم انكشاف وكړ. له نن څخه دري دېرش كاله مخكې ما د ننگرهار دسره رود په ولسوالۍ كې، په يوه كور كې (د مرحوم سيد طيب آغا كور كې) يو په لاس ليكل شوى قرآن شريف وليد چې د هرات دسبك ميناتورۍ يې لرله چې د طلا په اوبو او د نورو رنگونو په تركيب ليكل شوى و، دغه قرآن شريف ما په پېښور كې د هغه وخت دمحاذ نشريه كې د يوه تاريخي ميراث په توگه معرفى كړ چې د ډيرو لوستونكو د تعجب وړ وگرځيد. دغه اثر دغې كورنۍ ته د دوى له غور نيکه څخه پاتې دى، اوس هم ممكن ددوى په كلا كې وي. دري كاله مخكې جناب استاد بختيارى د اطلاعاتو او فرهنگ وزارت په مالي مرسته يو قرآن عظيم الشان د ميناتورۍ په هغه سبك بشپړ كړ چې دهرات سبك يې بولو. ددغو آثارو څو بيلگي او نندارتونونه د فرانسې د هيواد په توجه په هرات كې د اختيارالدين كلا كې نندارې ته وړاندې شول چې ډيرو بهرنيانو يې انځورونه واخيستل.

افغانستان د نړۍ په ټولو اسلامي هيوادو كې هغه هيواد دى چې خپلو ديني شعايرو ته كلك وفادار او په ټول قاطعيت سره ورڅخه دفاع كوي، نو ځكه اسلامي ارزښتونه پكې وپالل شول. په دې كې يو هم اسلامي هنر په خپلواك ډول پكې د يوه ځانگړى مفهوم په توگه له پيروي راهيسې د پام وړ وگرځيد. اسلامي هنر د انځوريزو رمزونو او شعرونو يو حيرانوونكى جوړښت دى چې په نه فنا كيدونكې بڼه رامنځته شوى او پرمختگ يې كړى. په دغه هنر كې د انځورونو په جوړولو او بيا دهغو په ساتنه باندې پېښو او ناوړه حالاتو كومه اغيزه نه ده كړې، بلكې دغه هنري رمزونه دومره رانه او خالص شوى دى چې زياتره وخت كوم بهرنى شكل ذهن ته نه راولي.

دغه هنر د يوه عرفاني انځور په يوه رمز او اسلامي عقیده بدل شو چې د وخت په تيريدو سره دغه بدلون له ديني باورونو سره يو ځاى پاتې شوى دى. اسلامي هنر يو ډول تشه فضا جوړوى چې دنيوى تماميت او هوسونه له منځه وړي او د هغو پرځاى يو داسې نظام رامنځته كوي چې د سولې او روحى تعادل لپاره لاره هواروي. د دغه هنر ريښه په ژور تفكر او تخيل كې ده، نو ځكه د اسلامي هنر په بشپړتيا كې عرفاني تفكراتو ژوره اغيز لرلې ده او دغه اغيزه د رمز او اشارې په ژبه بيان شوى ده. دا حقيقت مور عرفاني ادبياتو (دمولانا مثنوى، د پيروزيان آثار، د مولانا جامى، رحمن بابا، بسطامى، ...) او مناقبو او مناجاتو كې هم ليدلاى شو. د ميناتور ترڅنگ هغه نامتوخطاطان چې بايد نومونه يې هير نشي د تيموريانو له وخته تر اوسه دا دي: ميرعلى هروى، ميرعبدالرحمن هروى، رفيقى

هروی، سیدتاج محمد، فیض محمد خان، عزیز الدین وکیلی پوپلزائی، حسینی، خرمی، تمیم رها، سید محبوب الله هاشمی، عبدالکریم حلیمی، عمر صدیقی او ډیر نور.

په اسلامي هنر کې له اشیاوو او انځورونو څخه د لمس کیدونکي، ناتورالستي او ریالستي عیني تجربې او واقعیت لري کولو او د رمزي زميني ایجادولو متعالی حقایقو سره وصل کیدل ممکن کرل چي پایله یی حضور او وصل دی. دا ځکه چي نور نو پرته له انسان او خدای څخه کوم بل عنصر نه پاتی کیږي او ته به وایی چي په دی اړه ټول مخلوقات او عناصر په دغه وصل کې حاضر او شریک شوی دی. په دی بهیر کې په همدی سبک او سیاق سره شکلونه او انځورونه خپل تجربی خاطرات له لاسه ورکوي او په خیالی بنو سره په یو ځانگړی جوړښت باندی بدلیری. دغه ځانگړی جوړښت په تصویري عرفان کې د ټولی هستی ډوبیدل دی. دلته بصری عناصر لکه نقطه، خط، سطح، رنگ او د انځورونو کرښی چي تجسمی مادی بنی دی، د یوه خاص بیان له امله او د غیر مادی لوری موندنی له امله، رمزي کیږي، چي دغه ځانگړی ترکیب بندی او خاص جوړښت د توحید یو نمایش دی، د دغو ټولو مستنداتو په کتنی سره نشی کیدای چي افغانستان کې د دغو آثارو په لرغونتوب شک وکړو، دا ناممکنه ده چي څوک ورباندی د مالکیت ادعا وکړی او د دغو ټولو شواهدو په شتون کې نړیوالو هغه معرفی کړی هم دی.

دوام لري...